

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Šifte tsadiqim

Lerner, Pinḥas <mi-Dinovits>

<ץיבונידמ> סחניפ

Abraham Josua Heschel

עשוהי מהרבא, לשה

Lemberg, 5681 [1920 oder 1921]

ארקיו

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9418

(חקר וכאזר הקונטרס ונחלחל הפרשה וחזל וכי)

ה) חלך ואסובה אל וקונוי עד חקר יאסונו ופרש"י ז"ל
 יחזיקו עלומו' בחקונוי להידות על אסונום עכ"ל וכה"ח
 וקרח"ך על אונוד לא הנחתי וכתיב הכני כספת אוחך על
 אונוד לא הנחתי וגו' (עי' ירושלמי תענית) וז"ל והיה
 כי יחטא ואסם פי' סידע בעלמו טענה אסונו לזה יש
 תרופה וכן פרש"י ז"ל סוף הסדר בפסוק כי יחטא ואסם
 ולזה גמר אונוד והסיד חת הגזילה פי' נחיי' זו יכול לזר
 לידו והסיד חת הגזילה ודע דאדם רשע קרח גזלן בכל
 העצירות אשר הוא עוסק כי גזול השפע נקוד וטענה
 כי חירט גזירתה כדוד וכטענה חסובה ונחזר הגזילה
 הייט טעונויר השפע לנקוטה ונחקן הליטר זה תשובה
 תשובה היא ונעביר החקר והרחונוי ודרכי התשובה יש צו
 נחיי' רבות ולאו כל אדם שיה צוה וכ"א עובד להס"י ע"פ
 הצנה דעתו הנוסללת גמח חצירו ולזה לר"ך הקב"ה
 לחזור חסירה ונחח כסא הכבוד לקבל תשובת הצדיק כי
 כל אחד הולך בדרך הצנה דעתו נקוד טדע בטעריס
 בעלה כ"א לפוס ונה דומער צליציה כוונ' צוה"ק ולזה אין
 כח בטוס טרף ונלחך להצין דרכי התשובה של בני האדם
 כי אם הקב"ה לצדו יודע ונחטובה ע"ד שאור הרב הלדיק
 וכו' ר' **נחמן** קאסווייר ז"ל צמד רבתי עם רבתי נדיעות
 טווקוס הנביא על חורבן של ישראל שיש להם נחיי'
 גדולה כוונ' טעיקר יקודן וטרשן של עבודה הנוקם
 צ"ה הוא אחת עכ"י יסחעפו לנחיי' רבות טכ"א עובד
 להס"י ע"פ הצנה דעתו הנוסללת ונחח חצירו עכ"ל
 וזה חפ"ל כי ישרים דרכי ד' דרכי הוא לטן רבים כי כל
 הדרכים דברי אלהים חיים ואין אדם זוכה לדרך התשובה
 הראויה עד שנודק עלמו בלדיקים ובקדוסי עליון וכטענה
 ונחקרב ללדיקים ולת"ח לטענע ונחח תוכחות וסכר אז
 לצדי צין וטב ורפח לו ע"ד טביאר הרב הלדיק **המוכיח**
 הגדול ז"ל כל סונאי ליון יהיו כחליר גמח וגו' נלח ונלח
 כפו קולר וגו' ולא אונוד העוצרים צרכה ד' עליכס וגו'
 נ"ה הג"ח ליון נקנחיס אוחס הטנחיס ת"ח ע"ד טעניס
 העלויינים צהלכ ונלח זה טלח היו חפלים צחיקון כי
 צחס טהיו ונחקרבוס להס"ח לטוונע וונוד תוכחות ווסר
 חולי לצצו יצין וטב ורפח לו ועי"ז כפרעים ונדה צמדה
 וכטיגלגלו חח"כ בעטב הקדה לא יצחו לנוקם סיכולין
 לצח לידו תיקון כגון צהצחה טבא לידו קלירה ונחכירין
 טס טס ד' ע"ד ויאונוד ציעו לקולרים ד' עונכס חלח
 יתגלגלו בחליר גמות טענולכס לא יצח לידו קלירה ונח יחי
 בחליר גמות וגו' ולא אונוד העוצרים צרכה ד' עליכס וגו'
 עכ"ל ולזה לר"ך כל האדם לתקן ונעטיו קודם צח יוס הדין
 והטרח ע"ד טדצרט צפרטה חיי טרה לפרט הוטכנה ניי
 טחצד חותמו ונחתיין לא עד הערב וכו' הייט טוונחתיין
 לו עד ערב טבת או עד ערב ר"ח או עד עריה או עד
 ערב הוטענח רבה ע"ס כי אז צריס נפתחים נ"ה ספרים
 ע"ד טביאר הרב הלדיק **המוכיח** ה"ל צינל דח"ס
 והי"ס יפתחו וגו' ספרים ונחקדיס ע"ד הנחור ציחוקל
 והחית

האונחה וגו' כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו ונומו
 חשה לך כשאלתי על מה דתנא ולמה אין וערבין
 דבש ופסי שהמורה האורה כי כל שאור וכל דבש וגונו
 מה מרכה הנוקשה אין לו ונשועות איכ לפרוך על כל
 מלות למה עשין זה ולסטיי ופסי שהמורה האורה וכו'
 וכעין זה דברנו גם צפרטה צח בפסוק ולט טפות וגונו
 ואונודי טכול לפרט ע"ד הפטט וע"ד דלחור
 פסחים נ"ג) על חונך דגן גונו עטס כרה ועל עירוב
 גללו דברי ר' אליעזר וחכמים אונודים על עירובו צלח
 לים עכ"ל ועטנח דלטון לא יראה לך חונך ולא יראה לך
 שאור וגו' צעייכה וטוונע ולא ע"י הערובות וכו' ולפ"י יש
 ונר גם כחן דלטון שאור ודבש האונוד חורה טהוא צבל
 הקטירו הייט צעייכה ולא על ידי הערובות והייט אחד
 נבי פנים או ליתן הדבש לחוך הקטורת חפיעו צעייכה
 דין טחור טבא לחוך הקטורת כזר הוא מעורב או
 חזילה כתיבה לחוך הקטורת ליתן על ידי הערובות צחיה
 דר' וזה ידויק אונודו ולמה אין וערבין צח כלונו על ידי
 חרוד ולזה טיכה ונלטון האונוד צחלה ואס נתן צה דבש
 קבלה וכו' ולא פריך ולמה אין טחנין צה דבש חלח קדק
 האונוד ולמה אין וערבין צה דבש וכו' ריוז על ידי עירוב
 ציפ' ועי' וטטי ופסי שהמורה האורה כי כל שאור וכל
 דבש וגו' כל וכל לרצויי חתי ליקור חפיעו על ידי הערובות
 ק נוכח צבדיח צמוח (ונחחו נח) רח אונוד שאור צבל
 הקטירו אין לי חלח קונון חלי קונון וכן הלמוד לונוד
 על עירובו ונין (רס"י ז"ל עירובו טעירצ עם ונלה דלח
 ונכר) הלמוד לונוד כי כל וכו' וכן (צפסחים נ"ג) חפיעו
 ונן דלח דרטי כל חלח כי כל דרטי ע"ס ועל דרך רנוז
 לונוד כי טחור ודבש ריונו להנחקה הדיכיס כענין קוד
 טפר כי אלהים צנילוחו עולה טיין אלהים צרינע
 לה ר"ס וכו' כדח"ח צכוונת הלר"ז"ל ונדה פריך ולמה
 וערבין וכו' הלח צזה יונחק ויר צנקל ווטטי ופסי
 שהמורה האורה וגיירה הכחצו הוא

י) כי יחטא ואסם והסיד חת הגזילה וגו' ילד חיצת
 ואסם וכן הוא קושוים הזוהר הקדוש ע"ס
 ונח נחפרקס דיק צ' צחיה רטעים ח' טגחלים וחונקיס
 דעים בעלמוס טהוא עון פלילי ועשיס כן כרי לנלחות
 חוונס ולצחיי' זו יש תריפה קושו טיסיס חל לצו יסיצ
 חטובה טלינוס ויש צחיי' רטעים טקוצרים צדעחם טכל ונח
 עיסיס חיה הכל צדין וצוטפטט והוא לדיק צכל דרכו
 צחיי' זו אין תרופה חיו ונחחר טקצור טענקה צחיהר
 יחי וסיס על לצו לטקצ : ונדה ונפרטיס לא חעטו עול
 חס צוטפטט חלח לכל הפחות חדעו בעלמוכס טחחס
 טיס על ויהא לכס תרופה ונדע טנולח חטובה ונחח
 עין טחחיס בעלמו יודע טענה חטובה כאונודו (חוטע

והחיות חיו (מטריקון יעין ושואל תפולו ואת ד' העירי
 כ"ל) על מלכות האכשי חיו תמים חיו תוזה וכו' והפרט
 סיכר היה ע"י הניקוד שהחיו של תחיה הם בניקוד קבול
 ותיוו ה' בניקוד קנון וכן הוא הענין בה' ספרים הנפתחו
 צדיק שאין נכתב בהם רק תוויין לזה בסקרי לדיקים
 עסקד בקבול ובסקרי רשעים וניקוד בקנון ובציונים אינו
 מניקד כלל ותלוי ועומד עד יו"כ איך לנקדו אם בקבול אם
 חיו בקנון והו' ולדקה הליל עומה שנפרע עדה צנדה כאשר
 אינו קומוץ ידו וטחן לדהק ערצק עלמו צאילנא דחיי ואין
 מנקדין החיו בקנון רק בקבול וענה כלפי חסד לחיים
 ד"ח ציטונים חלום ועומדים עד יו"כ דקדק בלשון חלום
 ועומדים שצומח בכל הג' ספרים נכתב חיים רק שכל ספר
 קובל פירוש אחר שבסקרי הדיקים הפירוש הוא כושועה
 חיים ובסקרי הרשעים עומדים האותיות במטריקון לנפרע
 יעמו ומספר חיים וספר הציטונים צאונה חלום ועומדים
 כי נכתב בחובו ונתח חיים כי זולתו אין ראוי שנקרא ספר
 כשאין נכתב בו דבר רק הפירוש וכן הוולדה חלוי עד יו"כ
 וכשזכה הוא הפירוש כושועה לחיים עכ"ל ונוי שיש לו
 דעה יכול להעמיס השני פירושים מהלדיק ה"ל לכוונה
 אחת ואלו ואלו דברי אלהים חיים ועיקר הגורם הוא שיאמין
 בלש שלם כי הכל בהשגחה בא וצוה וכה לחיים ולא יאמר
 חיו נקרה הוא ע"ד שצ"ח הכ"ז הלדיק ה"ל בסקרי ונקרה
 הוא בלתי עהור הוא פירוש שכאשר מלאמין חיו בנזקיות
 ודוונה לו שהכל בנזקיות חיו סיוון הוא שדח"י בלתי עהור
 הוא עכ"ל אלא יאמין שהכל בהשגחה פרטיות והש"ח
 בהחיו יודע מהשגחה בני אדם ומלך נחשבה עוזה לנעשה
 וצוה יכלל מפגעי הזון ונזקיות דרבי העצב ולא ילך
 צוה בלי שום טען ומקטרג חיו וכענין שאמר דוד הולך ע"ה
 סרסם רדפוני חנם ומדברך פחד לצי ודברנו מזה בפרשה
 שמוח שפחד אלהים ה"ש עליו וצוה ציעלם כי וולך גדול
 היה וידע נחשבות שונאיו כי נקורת צידו שהולך הוא
 צמינת ראש העולם ויכול לידע נחשבות ע"ד שאמר הכ"ז
 אלהי **הבעש"ט** ז"ל בסקרי ויאמר שואל איך אלך
 וטוע שאלו ו"ל"ד חוערו איך אלך וגו' דהא ענה ידע שאלו
 מהלכה ללורך ונה הוא הולך והכי הו' ליה למומר איך אנושא
 אורו וטוע שאלו מהשגיחה וגו' חונם הולך הוא צמינת
 ראש העולם ולזה יכול לידע נחשבות בני אדם ולזה לא
 אמר איך אנושא וגו' דכיון שיושע את דוד לולך דוד יהא
 הכאם תיכף יסתלק אורו הכח נשאל לידע מהשגחה כ"ל
 ולזה אמר איך אלך כל זמן שהוא הראש איך אלך וגו' עכ"ל
 וצוה שידע דוד הולך ע"ה נחשבות שונאיו צוה ציעלם
 כי תלם הכל בהשגחה הצורח צ"ה וצ"ש ויכול מפגעי הזון
 וכפרע מדה צמדה הוא האמין בהשגחה הצורח צ"ה והקצ"ה
 השגיח עליו להשפיע עליו חן וחסד :

במדרש

תחונות סדר זה אור כ"ו צ"י שלום אחת
 מולא ג"ח פעמים הסיבה הקצ"ה הצורח

על הגרים וכו' ובגורא צבא וליעא דף כי ע' אחת צבא
 וקויות ואמרי לה צמיו וקויות ע"ש בחוספות ול"ע :

צ

זאת התורה לעולם ולעולמה ולחמאת ולאסם ולעילויאם
 ולצנח השלמים כחצו בסקר הקדוש חו"ח ז"ל כי
 חכמים עסק התורה לברר כילולי הקדושה וכו' והם שם
 צמינת האחד כילולי הקדושה שירדו בעולם החיובו וכו' והם
 נפשות העשוקות וכו' צאונעות עסק התורה יעלה כילולי
 הקדושה שפלו קודם עולם החיובו וכו' ובסקרי זה גילוי
 הכחצו פלאי התורה ותועלותיה ואמר זאת התורה וכו'
 ע"ש עד כי צמחה היה המושג עכ"ל הקדוש ובסקרי
 הלדיקים כלך לפרש חלקיו צוה להיות כי יודע נעלה גדול
 כח התורה ולעוניה ונכונה וקויות בגורא וגם צוה"ק צמחה
 וקויות אמרו כל אורייתא דלית בה שכינתא לא פרח
 לעילא וגו' עכ"ל חו"ח זאת התורה לעולם פי' ווי שמוכין
 צמחתו לנענן השכינה הנקראה זאת כו"ש צמחת יצא אהרן
 וגו' דא אורייתא לעולה הוא התורה אשר עולה לנעלה
 ופרחית לעילא לנענה להיות ירח ננחה ונחת רוח ונענה
 ושעשועים להצוה ית"ש זה רנוצו ר"ל (בכחות) אכ"ר
 ווי שעולו צמחה ונענה נחת רוח ליוברו **או יאמר**
 לעולה עד אונרם ז"ל כל העוסק בטל תורה על תורה
 נוחייהו וכבר קיים להם הקצ"ה לשוכני עפר להעלותם
 נקצרותיהם כאמור והעלותי אחכם ונקצרותיהם וגו' חונם
 אינו זוכה לזה כי אם ווי שישראל נעסק התורה וכו'
 החונכים ומחזיקים למומדי התורה גם הם צבכל למומדי תורה
 יחשבו כאונרם ז"ל (כתובות ק"ח) א"ל ונקרא אחר חן
 דורש דכחצו כי טל אורות עליך וגו' מלחמי להם רפחתי
 וכן התורה ואתם הדבקים צדי וכו' אפטר לדבוקי צמחה
 וכו' וכו' ע"ד צלל החכמה צלל הכסף ויתרון החכמה חיים
 את בעלים וגו' כי ישכר וצולון שיהם חלקו צמחה
 צמחה זה צלל החכמה שם צלל הכסף אצל מ"ו יתרון של
 החכמה הוא אשר תחיה בעליה כי האומר דבר שמועם
 נפשו ונשמו של ה"ח שפתותיו דוצבות בקצר ונחית את
 חה יתרון אינו רק צמיו שחכמה חמו ולא צלל הכסף
 שועתי מהרצ הגאון והלדיק וכו' **סענריר** ומסאטיות
 ז"ל חו"ח זאת התורה לעולה פי' זאת הועלה כעשך ונחיתת
 הוא לעולם שיזכה לעלייה זו להעלותו ונקצרו ונחיתת
 צמחיים ואונרו ולנענה רנוצו לגינת הנשמות צלרור החיים
 את ד' כי הצמינה זו יתייחס אליו שם ונענה שהיא יתח
 עולם הנשמות כי הוא זה החכמות הוקווה לעולם ונענה
 הנשמות ולא ילך ללגול ע' צוה"ק פרשה נשא ובפרש
 ויקהל האריבו נזם :

או יאמר

ולעננה כי דברי תלמידיו חכמים נחלקו
 על הדור ברח ננחה כאונרם ז"ל דברי
 היולאים